

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

68. Ecclesia à qua Episcopus de suo co[n]sensu transfertur, eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo in Consistorio absolvitur, etia[m] ante expeditionem litterarum vel adepta[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

Confessionibus audiendis, siue in prædicando aduersus ea quæ superius declaravimus, quoquo modo deliquerint, in vim earundem præinfertarum litterarum ab Episcopo Gien, coerceri & puniri possint, etiam censuris Ecclesiasticis, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices Ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & defeniri debere, ac irritum & inane, quidquid seculus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis litteris huiusmodi volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januar. 1639. Pontif. nostri anno 6.

Postmodum hac de re in Sacra Congr. S. R. E. Cardinalium negotiis ac consultationibus Episcoporum ac Regularium preposita dubitatum fuit, an Episcopus, Regulares ad Confessiones personarum secularium audiendas approbavit, possint eosdem ex nova causa ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, aut licentias illis concessas revocare, non obstantibus quibuscunque privilegiis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum, & qualis huiusmodi causa esse debeat? Eadem S. Congreg. censuit Episcopum quamvis simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione approbavit Regulares ad Confessiones personarum

secularium audiendas, posse tamen eosdem, si nova causa superveniat, ut supra suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo huiusmodi confessiones ipsas concernat. Cæterum si Regulares cum scandalo, aut alias in honestè vivant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendi; in quo ipsius Episcopi conscientiam voluit esse exoneratam, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vita ac morum honestas; utique eam causam ad ministrum confessionis pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episc. Regulares utique à semetipso approbatos suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis. Dat. Roma die 30. Augusti 1630 quam Sacra Congr. sententiam Sanctissimus D. N. ad se relatum approbavit die 31. ejusdem Fr. Antonius Cardinalis S. Honorij P. Fagnanus Secret.

Ecclesia à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo, in Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum, vel adeptam Secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaquam verò ex testimonio, seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio huiusmodi absolutio- nis notitiam Episcopus translatus habuerit.

Part. 3. alleg. 119. n. 9.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Nobis pro parte dilectorum filiorum Cleri Hispaniarum expositum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Ecclesiarum Cathedralium, per dimissionem, sive translationem vacationibus, vacationem non induci prætenditur, quousque Episcopus translatus Ecclesiæ noviter obtentæ, ac successor dimittentis Ecclesiæ dimissæ possessionem adepti non fuerint. Ideoque tam ipsos Episcopos, quam eorum Vicarios interim Ordinariam Jurisdictionem retinere, eoque sub prætextu, quod cum translationes & dimissiones hujusmodi, de translatorum, & dimittentium consensu fiant, non intelligatur Ecclesia dimissa, neque Episcopus ab illius vinculo absolutus, quousque de hujusmodi consensu non constiterit, de quo minime constare potest, cum à tergo litterarum Apostolicarum non adnotetur, prout fieri solet, in expeditionibus beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per consensum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Consistorialis attestatio haberi queat: unde oritur, quod Jurisdictio penes Episcopum translatum, seu dimittentem videatur, quousque de tali consensu appareat per aliquem actum positivum subsequenter, qui non nisi ex capta possessione vigore litterarum Apost. hujusmodi resultare potest. Nos inconvenientibus & litium

anfractibus, quæ ex præmissis oriri possunt, quantum cum Domino, possumus, obviare, ac Clerum hujusmodi specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & singulares illius personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat: consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum, quibus negotium hujusmodi maturè, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commisimus consilio, Ecclesiam, à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacare, quo idem Episcopus ab illius vinculo in nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum Apost. vel adeptam secundæ Ecclesiæ possessionem: posteaquam verò, ex testimonio seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio modo hujusmodi absolutionis notitiam, Episcopus translatus habuerit, illico eum exercitio ordinariæ jurisdictionis abstinere debere, eamque in Capitulum transire, ita ut statim Capitulum eadem Jurisdictione usi, Sedem vacantem publicare atque officialem, seu Vicarium ad dicti Concilii præ

præscriptum constituere possit, & debeat: præsentibus quoque litteras perpetuo validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, sortiri & obtinere, nec non Clero prædicto in omnibus & per omnia suffragari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apost. Nuntios, quavis auctoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apost. auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. nec non Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibus cunque, Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20.

Martii 1625. Pontif. nostri
anno 2. V. Theatin.

Quòd majorem post Pontificem in Cathedralibus, & principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, & Canonici Magistrales, Doctorales, lecturæ, Pœnitentarii, & Parochialium Ecclesiarum Rectores, non possint esse in Regnis Hispaniarum familiares, & commensales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores.

L X I X.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Aliàs à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt litteræ ten: subsequentes, videlicet Gregor. Papa XV. ad perpetuam rei memoriam aliàs fel. rec. Paulo Papa V. prædecessori nostro, nomine dilectorum filiorum deputatorum, & Congregationis Cleri Regnorum Castellæ & Legionis expositum, quod in penultimo Concilio Provinciali Toletano provide statutum & ordinatum fuerat, ut Canonicus Præbendam Doctoralem aut Magistrallem, vel illam obtinens, cui mûnus legendi Sacram Scripturam incumbit nec non & Pœnitentiarius Metropolitanus, vel Episcopi Vicarius, Provisor, aut Visitator, non possit esse iudex Ordinarius, vel delegatus universalis appellationum, quod etiam in Presbyteris Parochiales Ecclesias obtinentibus, omnino observari voluit: ne ab Ecclesiis, quarum

LI

Cura